

Ως προς την Alpha Bank διεκδικούμε

Τη διαφορά μεταξύ της σύνταξης που μας καταβάλλει σήμερα το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα και εκείνης που μας έχει εγγυηθεί η Εμπορική / Alpha Bank σύμφωνα με το καταστατικό του ΤΕΑΠΕΤΕ.

Η υπόθεση βρίσκεται σήμερα στον Άρειο Πάγο μετά την αναίρεση που καταθέσαμε σχετικά με την Πρωτόδικη Απόφαση και η εκδίκαση έχει οριστεί για την Τρίτη 13 Δεκεμβρίου 2022.

Ακολουθεί το σημείωμα των νομικών μας συμβούλων που χειρίζονται την υπόθεση:

Ενημερωτικό σημείωμα για την υπόθεση της αναίρεσης στον Άρειο Πάγο κατά της ΑΛΦΑ ΜΠΑΝΚ

Με την από 16-07-2019 αγωγή μας κατά της τράπεζας διεκδικούμε τα αναφερόμενα στο δικόγραφο αναλυτικά ανά ενάγοντα ποσά οφειλών, όπως αυτά προκύπτουν, αφού αφαιρεθούν τα ποσά παροχών που λάβαμε από το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα. Η ευθύνη της **ΑΛΦΑ ΜΠΑΝΚ** προκύπτει από το γεγονός ότι διαδέχθηκε την Εμπορική Τράπεζα, η οποία είχε δεσμευθεί ότι θα καταβάλλει τις καταστατικές παροχές του ΤΕΑΠΕΤΕ στα μέλη του Ταμείου με την από 12.4.1995 συλλογική συμφωνία ενοχικού τύπου που είχε κάνει τότε με τον Σύλλογο Εργαζομένων Εμπορικής Τράπεζας. Δηλαδή, με την αγωγή μας διεκδικούμε τη διαφορά μεταξύ του αναλογούντος στον καθένα μας ποσού βάσει της παραπάνω συμφωνίας (και άρα και βάσει του καταστατικού του ΤΕΑΠΕΤΕ) και του ποσού των παροχών που μας καταβλήθηκαν από το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα. Η αντίδικη υπεισήλθε στις παραπάνω υποχρεώσεις της Εμπορικής Τράπεζας λόγω καθολικής διαδοχής που επήλθε στις 28.6.2013, όταν συγχωνεύτηκαν οι δύο Τράπεζες με απορρόφηση της Εμπορικής Τράπεζας από την **ΑΛΦΑ ΜΠΑΝΚ**.

Κύρια νομική βάση της αγωγής μας είναι η **συμβατική δέσμευση της Εμπορικής άρα και της ΑΛΦΑ ΜΠΑΝΚ** ως διάδοχου εργοδότη λόγω μεταβίβασης επιχείρησης κατά τις διατάξεις του ΠΔ 178/2002, να μας εξασφαλίσει την καταβολή ενός ποσού τουλάχιστον ίσο με το οριζόμενο στην από 12.4.1995 συλλογική συμφωνία (που έχει χαρακτήρα γνήσιας σύμβασης υπέρ τρίτων). Η συμβατική δέσμευση της **ΑΛΦΑ ΜΠΑΝΚ** θεμελιώνεται ακριβώς στο ότι υπεισήλθε στη θέση της Εμπορικής και ως εκ τούτου ανέλαβε, δυνάμει της οδηγίας για τη μεταβίβαση και την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων και του π.δ. 178/2002, τις υποχρεώσεις από την από 12.4.1995 συλλογική συμφωνία. Τα δικαιώματα που αποκτήσαμε δυνάμει της από 12.4.1995 συλλογικής συμφωνίας δεν έχουν καμιά σχέση και άρα δεν αποσβέστηκαν με την από 12.9.2005 καταγγελία για σπουδαίο λόγο της ΣΣΕ του 1948 και όλων των συλλογικών συμφωνιών από την Εμπορική Τράπεζα. Αυτή η καταγγελία της Εμπορικής, η οποία κρίθηκε νόμιμη από την ΟΛΑΠ 9/2012, είχε ως αποτέλεσμα τη λύση τόσο της ΣΣΕ του 1948, με την οποία ιδρύθηκε το Ταμείο μας (ΤΕΑΠΕΤΕ), όσο και των συλλογικών συμφωνιών που ακολούθησαν, μεταξύ αυτών και της από 12.4.1995 συλλογικής συμφωνίας της τότε τράπεζας με τον Σύλλογο Εργαζομένων της. Και δεν εθίγησαν τα δικαιώματα που αποκτήσαμε από την από 12.4.1995 συλλογική συμφωνία από την καταγγελία της Εμπορικής κυρίως γιατί τα δικαιώματα αυτά είχαν ήδη γεννηθεί **πριν από την από 12.9.2005 καταγγελία της Εμπορικής Τράπεζας**. Η καταγγελία της ΣΣΕ του 1948 και των συλλογικών συμφωνιών που ακολούθησαν από την Εμπορική επέφερε πράγματι τη λύση τους αλλά μόνο για το μέλλον. Άρα αυτή η καταγγελία δεν μπορεί να επιφέρει (και δεν επέφερε) αναδρομικά απόσβεση των δικαιωμάτων μας, τα οποία είχαν γεννηθεί πριν από την καταγγελία της Εμπορικής Τράπεζας.

Το γεγονός ότι η καταγγελία της Εμπορικής κρίθηκε νόμιμη από την ΟΛΑΠ 9/2012 παράγει μια γενικότερη ισχύ της απόφασης. Εμείς ωστόσο θεμελιώνουμε την αγωγή μας και τα δικαιώματά μας σε νομική βάση **εντελώς διαφορετική** από τα ζητήματα που έκρινε η ΟΛΑΠ 9/2012. Η νομική βάση της συγκεκριμένης αγωγής μας είναι, όπως αναφέραμε ήδη, η προστασία των δικαιωμάτων μας που απορρέουν από το συνδυασμό ΣΣΕ και συλλογικών συμφωνιών και ιδιαίτερα από τη συλλογική συμφωνία της 12.4.1995 και μάλιστα σε χρόνο πριν αυτή η συμφωνία καταγγελθεί από την Εμπορική στις 12.9.2005. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι οι γνωστοί σε εσάς νόμοι που ρύθμισαν τα ζητήματα της επικουρικής ασφάλισης των τραπεζοϋπαλλήλων δεν ανέφεραν οτιδήποτε για τα δικαιώματα που ανάγονται σε χρόνο πριν την προαναφερθείσα καταγγελία της Εμπορικής Τράπεζας.

Επίσης συμπεριλάβαμε στην αγωγή μας ως 2η, **επικουρική** αυτή τη φορά, βάση των αξιώσεων μας και την ευθύνη της **ΑΛΦΑ ΜΠΑΝΚ** να επιστρέψει τον πλουτισμό που άντλησε σε βάρος μας χωρίς νόμιμη αιτία. Η επικουρική θεμελίωση των αγωγικών απαιτήσεών μας στη νομική βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού υποχρεώνει τον πλουτίσαντα (εδώ την τράπεζα) να επιστρέψει τον πλουτισμό που άντλησε σε βάρος μας χωρίς νόμιμη αιτία.

Σε προηγούμενες ενημερώσεις σας έχουμε αναφέρει τις δυσκολίες που συναντά η αγωγή μας. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η νομιμότητα είναι με το μέρος μας. Τονίζεται όμως ότι, σε περιπτώσεις όπως η παρούσα προβάλλονται από την αντίδικο (στη συγκεκριμένη περίπτωση από την τράπεζα) και συχνά ασκούν επιρροή και στα δικαστήρια σταθμίσεις σχετικές με εξωνομικά κριτήρια, δηλαδή επιρροές από εξωνομικές σκοπιμότητες άσχετες με τη νομική βασιμότητα της κρινόμενης αγωγής, όπως εν προκειμένω της συγκεκριμένης αγωγής μας.

Επομένως –πέραν της σχετικής πολυπλοκότητας των νομικών ζητημάτων που τίθενται στην παρούσα υπόθεση– υπάρχει και το επιπλέον «βαρίδι» της επιρροής που μπορεί να ασκείται από σκοπιμότητες οικονομικού - πολιτικού χαρακτήρα σε βάρος της οφειλόμενης –συνταγματικά ανεπηρέαστης από εξωνομικά κριτήρια– εφαρμογής των νόμων από το Δικαστήριο. Στην περίπτωση μας τέτοιες εξωνομικές σκοπιμότητες (τις οποίες επικαλέστηκε μάλιστα στα δικόγραφα της η αντίδικη τράπεζα) συνιστά, μεταξύ άλλων, και η μέριμνα για τη διάσωση του κύρους του συγκεκριμένου σαθρού νομικά (παρεπιπτόντως δε και πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά - αναλογιστικά) σχεδίου για τη μεταφορά του μεγαλύτερου μέρους των βαρών που ανέλαβαν –νομίμως και εκουσίως– οι τράπεζες μέσω ΣΣΕ και συλλογικών συμφωνιών με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις καθώς και εργασιακών πολιτικών και πρακτικών, στους ώμους των εργαζομένων και των συνταξιούχων υπαλλήλων τους.

Η συγκεκριμένη αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών υπ. αριθμ. 469/2021, όπως σας έχουμε εκθέσει και στο παρελθόν, απέφυγε να εξετάσει στην ουσία τους τις νομικές βάσεις της αγωγής μας, όπως αυτές εκτίθενται στο συγκεκριμένο αγωγικό μας δικόγραφο. Αντ' αυτού το δικάσαν Πρωτοδικείο προκειμένου να θεμελιώσει την απορριπτική κρίση του περιορίστηκε να επικαλεστεί: **α)** την απόφαση της ΟΛΑΠ 9/2012 –που είναι, όπως σας έχουμε ήδη αναφέρει, άσχετη με την συγκεκριμένη αγωγική διεκδίκηση μας– και **β)** επιχειρήματα που δεν έχουν καμία κατανοητή σχέση με το αγωγικό μας αίτημα και την ισχύουσα νομοθεσία και μάλιστα τη νομοθεσία που αναφέρεται στο δεδικασμένο. Οι σχετικές αναφορές της πρωτόδικης απόφασης δεν αποτελούν κατανοητή νομική αιτιολόγηση, αλλά μάλλον επίκληση στο ενδεχόμενο να υπάρξουν έμμεσες και αντανakλαστικές συνέπειες που θα είχε η ενδεχόμενη αποδοχή της αγωγής μας σε κάποια ζητήματα οικονομικής και όχι νομικής φύσης. Για τους λόγους αυτούς και κατόπιν σχετικής συνεργασίας μας αποφασίστηκε η άσκηση ενώπιον του Αρείου Πάγου της εκκρεμούσας Αίτησης μας για αναίρεση της πρωτόδικης απόφασης. Προβάλλουμε μεταξύ άλλων και την επιταγή για προστασία του δικαιώματος μας σε δίκαιη δίκη, όπως αυτή η επιταγή ενσωματώνεται στην ελληνική κοινή και συνταγματική νομοθεσία, αλλά και στην –υπερνομοθετικής ισχύος– Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως αυτή ερμηνεύεται και στη σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Όπως γνωρίζετε, η αίτηση αναίρεσής μας πρόκειται να συζητηθεί στον Άρειο Πάγο /Τμήμα Β2 Πολιτικό στη δικάσιμη της 13ης 12.2022.

Θεσσαλονίκη / Αθήνα, 7.10.2022

Άρις Καζάκος / Ανδρέας Ματθαίου